

هیوم، ئەم سەرگورشتهیهی ژیاڤی خۆی لەژێر سەردیڤری ژیاڤی خۆم (My own Life)، چەند مانگیك پێش مردنی لەبارەى ژیاڤی خۆیهوه نووسیهوه و وهسیتی کردوه كه له چاپی دواتری كۆی بهر هه‌مه‌كانیدا، با‌لو بكریتهوه.

ژیاڤی خۆم

بۆ م‌رؤف دژواره كه به‌بێ خۆپه‌رستی، زۆر له خۆی بدویت، لهم رووهوه به‌كورتی ده‌دویم. ره‌نگه هه‌ر ئەمه، كه بانگه‌شه‌ی نووسینه‌وه‌ی [چیرۆکی] ژیاڤی خۆم ده‌كهم، به‌ نموونه‌یهك له خۆپه‌رستی له‌قه‌لم بدریت. به‌لام ئەم چیرۆكه، بێجگه‌ میژووی نووسینه‌كانم، شتیکی دی ناگریته‌ خۆی، چونكه له‌ راستیدا كهم تا زۆر تیکرای ژیاڤی من به‌ هه‌ول‌دان و سه‌رقالییه‌ نه‌ده‌بیه‌كانه‌وه براوته سه‌ر. یه‌كه‌مین سه‌ر كه‌وتنی نووسینه‌كانم، هه‌نده نه‌بوو كه بیه‌ته‌ مایه‌ی خۆپه‌رستی.

من له‌ رۆژی بیستوشه‌شه‌می ئاپریلی ۱۷۱۱دا، به‌گۆیره‌ی رۆژژمیری دیرین، له‌ ئیدنبورک [له‌ سکو‌تله‌ند] له‌دایك بووم. سه‌ر به‌ بنه‌مه‌له‌یه‌کی خا‌نه‌دانم، هه‌م له‌ دایك و هه‌م له‌ باوكه‌وه. بنه‌مه‌له‌ی باوكم تیره‌یه‌ك له‌ بنه‌مه‌له‌ی ئیرل هیوم یان هیومیان (s Hume) بوو و پێشینه‌م، نه‌وه له‌ دوا‌ی نه‌وه، خا‌وه‌نی مو‌لكیك بوون، كه ئیستا له‌ ده‌ستی برا‌كه‌م‌دایه. دایك كچی سیر ده‌یفید فالكو‌نیر Sir David Falconer، به‌ریوه‌به‌ری كو‌لیژی جاستیس Justice بوو؛ نازناوی لۆرد هالكرتون Halkerton هه‌ر به‌ میرات بۆ برا‌كه‌ی مایه‌وه. به‌لام خیزانه‌كه‌ی من ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون و من له‌به‌ر ئەوه‌ی برا‌چووك بووم، به‌گۆیره‌ی به‌ندوباوی و لاته‌كه‌م پشکیکی ئیجگار كه‌م له‌ میراتی باوكم پێرا. باوكم، كه به‌ پیاویکی ده‌ستره‌نگین له‌قه‌لم ده‌درا، له‌ سه‌روبه‌ندی مندالیما مرد و من و برا‌گه‌وره و خوشكه‌كه‌می له‌ سایه‌سای دایك‌م دانا، كه ژنیکی ئیجگار سه‌لار و لێوه‌شاوه‌ بوو و به‌و هه‌موو لاویتی و جوانییه‌ی خۆیه‌وه، سه‌رتاسه‌ری ژیاڤی بۆ په‌روه‌راندن و فیرکردنی رۆله‌كانی ته‌رخان کرد. قوناغی ئاسایی په‌روه‌رده‌م به‌ كامه‌رانی برده سه‌ر و هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بوومه‌ شه‌یدای ئەده‌بیات و ئەمه سه‌رترین شه‌یدایی ژیاڤی من و سه‌رچاوه‌ی گه‌وره‌ی خۆشیه‌كانم بووه.

خ‌دووی زانستۆزهرانه و بارستی ره‌فتار و کارزانی من، م‌البا‌ته‌كه‌می به‌وه قایل کرد كه پیشه‌ی شایانی من داده‌ریبه. به‌لام من خۆم بێجگه‌ فیربوونی فه‌لسه‌فه و زانیاری گشتی، له‌ هه‌موو شتانی دیکه‌ بیزار بووم و له‌ کاتیکدا كه [خزمانم] پێیانابوو له‌ به‌ر هه‌مه‌کانی قو‌نت و قی نیوسدا ، نغرو بووگم، نووسه‌رانیك كه له‌ په‌نادا به‌ هه‌له‌په‌وه نووسینه‌کانیانم ده‌خویندنه‌وه، سیسرو و فیرژیل بوون. به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی سه‌ر مایه‌ی ئیجگار كه‌م له‌ته‌ك ئەم شیوه‌ ژیا‌نه‌دا نه‌ده‌گونجا و خه‌لوه‌كیشانم [له‌ فیربوونی زانستدا] برستی لی بریبووم، كه‌لكه‌له‌ نیشه‌ كو‌لم، یان ره‌نگه‌ ناچار كرام كه بۆ چوونه‌نیو مه‌یدانیکی به‌گوروتینتری ژیان، كه‌میك تیبكو‌شم. له‌ سا‌لی ۱۷۳۴دا، چووم بۆ بریستۆل و هه‌ندی راسپارده‌نامه‌م بۆ بازرگانانی به‌هورم (معتبر) له‌گه‌ل خۆمدا برد، به‌لام چه‌ند مانگیك تینه‌په‌ری، كه بارودۆخی ئەویم بۆ حالی خۆم به‌ ناله‌بار زانی. له‌ویوه‌ چووم بۆ فسه‌نسا، تا تو‌یژینه‌وه‌كانم له‌ سووچیکی په‌نا له‌ گوندا دانهدوو بکه‌م و له‌ویدا گه‌لاله‌ی ژیاڤی خۆم، كه به‌ چه‌شنیکی له‌بار و ئاسوده‌ وه‌گه‌رم خستوه‌وه، دارشت. نه‌یم وه‌به‌ر خونا، تا به‌

دهستپوهگر تننیکي چتون، کهمی سمرمایه قهره وو بکه موه، تا له پوشتو پسر داخیم شتیکی
ئوتو کهم نه بیتوه و هه موو کاریک، بیجگه پیشکوتتی به هر م له نه ده بیاتدا، به سووک و
چرووک له قه له م بدهم. له کاتی گوشه گیریم له فهر نسا، سهر هتا له رنس/ریمس، Rheims به لام
زیاتر له لافلش La Flèche، گوتار نامه یهک له مېر سروشتی مروفه م (Human
Nature Treatise of) نووسی.

پاش نه وهی سی سالی نیجگار خوشم لهو ولاتهدا برده سهر، له سالی ۱۷۳۷ دا هاتم بو لهندن و
له کوتایی سالی ۱۷۳۸ دا، گوتار نامه کهی خوم بلاو کرده وه و دهستبه جی چووم بو لای دایکم و
براکم. براکم له هاوینه هه وار کهیدا ده ژیا و ژیرانه قولی له پیکه ونانی سامان هه لمالیبو و به
کامرانی گهیشتبوو. هیچ به ختگر تنه وهیه کی نه ده بی چار مېر هسانتر له چاره ی گوتار نامه یهک
له مېر سروشتی مروفه م نه بووه.....

هه همیشه نه م بیرم له میشکدا سفتوسو دابوو، که ناکامیم له بلاو بوونه وهی گوتار نامه یهک له مېر
سروشتی مروفه م، زیاتر هویه کی رواله تیی هه بووه تا مینه وی (مه عنوی) و سووچم له
په لپرووی بو له چاپدانی نهو کتیبه، گوساخییه کی نیجگار ناسایی بووه. له م رووه وه، بهشی
یه کهمی نهو بهر هه م له چوار چپوهیه کی تازه، له کتیبی توپزینه وه له باره ی تیگهیشتنی مروفه م
(Enquiry concerning Human Understanding) هینایه وه، که له کاتی مانه م له
تورین، بلاو کرایه وه. به لام سهر کهوتووی نه م بهر هه م له سهر هتا وه چهندان زیاتر له
گوتار نامه یهک له مېر سروشتی مروفه م نه بووو. له گهر انه م له نیئالییا، له وهی که کتیبی
توپزینه وهی نازاد (Free Enquiry) له نووسینی د. میدلتون له بهریتانیا، هه رایه کی نابوو وه و
به لام بهر هه م کهی من له گومناوی و پشتگو یخستندا مابوو وه، نیجگار رهنجام.....

چاپی تازه ی گوتاره سیاسی و رهوشتییه کانم، که له لهندن بلاو بیوونه وه، چهندان وه بهر په سند
نه کهوتن. هیزی خدوی سروشتی وه هایه، که نه م ناکامیانه هیچ کاریان تینه کردم یاخو نه گهریش
کاریان تیکردم، شتیکی نهوتو نه بووو. له سالی ۱۷۴۹ دا لهندنم به جیهیشت و دوو سال لای
براکم له ماله زوزه کهیدا ماموه، چونکه لهو ده مدها دایکم مردبووو. لهویدا دوو مین بهشی
گوتار هکانی خوم به ناوی گوتاره سیاسییه کان (Political Discourses)، هه روه ها توپزینه وه
له باره ی بنهواشهکانی رهوشت (Enquiry Concerning the Principles of Morals) م
نووسی، که به شیک لهو گوتار نامه تازه که لاله کراوه یه م بووو. هه ر له م سهر و بهنده دا،
بلاو کهر هه کهم، نهی میلر، A. Miller هه والی بو ناردم که له باره ی کتیبهکانی پیشووم، بیجگه
گوتار نامه چاره ره شه کهم، گفتوگو یهک هاتووته کایه وه و ریژه ی فروشیان کهم کهم هه لکشاه و
پیویسته سهر له نوئی چاپ بکرتینه وه. هه موو سالییک دوو یان سی وه لام له قه شه و نوسقوفه کانه وه
ده گهیشت و له پلاری د. واربرتون تیگهیشتم، که کتیبهکانم به لای ماریفهدنوستانه وه
خوشهویستییه کی پهیدا کردوو.....

له سالی ۱۷۵۱ دا، له گونده وه چووم بو شار، [چونکه] مهیدانی راسته قینه ی پیای نه ده ب، شاره.
له سالی ۱۷۵۲ دا، کاتیک که له نیدنبرک بووم، گوتاره سیاسییه کانم بلاو بووه وه و نه م ته نیا
بهر هه میکی من بووه که پاش یه کهمین چاپ به خته م بووه. نه م بهر هه م له دهر وه و نیوه وهی
بهریتانیا به باشی پیشوازی لیکرا. هه ر لهو سالهدا، توپزینه وه له باره ی بنهواشهکانی رهوشت، له

لهندن بلاو كرايموه، كه من پيم وايه (كه دياره نابي لهم بارهوه داوهرى بكهم)، لهنيو نووسينه ميژووي و فلسهفقيهكاندا، بهشيويهكي له بهراوهر دبهدر، له ههمويان باشتره.

لهم مهودايدا، ميژووي سرووشتي دينم (Natural History of Religion) لهتهك چند برگهيهكي ديكه له لهندن بلاو كردهوه. بلاوبوونهوهي لهم كتبه دهنگدانوهيهكي نهوتوي نهبوو، بيچگه لهوهي د. هورد گوتار نامهيهكي به ههموو توورهي و چاوقايمي و جنبوداني ناناذايخوازانه، كه شيوهي ريبازي واربرتونه، به دزي نووسي. گوتار نامهكهي د. هورد تا راديهك لهجي بيياكي خهلكي، بووه مايهي دلدانهوم.

(پوختهي)

لهمه نهوهي كه فرخودايي، ديني يهكهمني مروقان بووه ۱

له ديدى منهوه، نهگه چلونايهتي پيشكهوتني كومهلگهي مروبي له سهردهمي در انداينهتيهوه تا پايه پيگهيشتنى، تاوتوي بكهين، دهبين كه فرخودايي يان بتپرستي، يهكهمين و كونترين ديني مروقان بووه، يان بهگويره پيوستي، ويدهچي كونترين بووبيت. تيدهكوشم تا لهم رايه بهم بهلگانهي خوارهوه پتهو بكهم.

ناتوانين نكولي لهوه بكهيت كه نزيك به هزار و هوسهد سال لهوهوپيش، مروقان خواوهنداني فرچهشنيان پهرستون. بنهواشه تاريك و گومانكارانهكاني چند فاهيلهسووفيك يان خوداناسي يهك دوو گهليك (نهوش به شيويهيك كه بهتهواوي بيگهرد نهبووه)، خهوشيكي نهوتوي شاياني رمان [لهم باوره] نادات. بهلام له گهواهي روشني ميژوو پروان. ههتا زياتر بو رورگاري ديرين بگهريينهوه، زياتر مروف نغروي فرخودايي دهبين [و] هيچ ناونيشانيك له دينيكي تهسلتر نابيين. كونترين بهلگهنامهكاني مروقان پيشان ددهن، كه فرخودايي

باوهریکی خه لکپه سندن و سه قامگیر بووه. باکوور و باشوور و روژ هه لات و روژ ناوا، تیکراییان به کو دنگییه وه گهواهیی ئه م خالهن. چ شتیک ده توانی له بهرانبهر هه نجه تیکی وه ها لئیراودا خو راکری بکات؟

ههنده ی نووسین یان میژوو پینسانی ده دات، [وا دهر ده کهوئیت] مرو فان له روژگاران ی دیریندا، وادیاره به تیکرایی فرمه خوداپه رست بووگن. ئایا له تهک هه موو ئه مانهدا، ده توانین بیژین که خه لکان له سه رده مان ی دیرینتردا، پیش په یدابوونی هونهر ی نووسین یان دو زینه وه ی هه ر چه شنه هونهر یان زانستیک، باوهر یان به بنه واشه په تیبه کانی خوداناسیی هه بوو؟ ئه مه به و اتایه یه که خه لکان تا ئه و کاته ی که نه زان و درنده بوون، راستیبه که یان ده زانی، به لام هه ر که فیری زانست و ئه ده ب بوون، ریگه یان ون کرد. به لام ئه م گو ته یه نه ک ته نیا له تهک تیکرایی دیار ده کانی شیمان (احتمال)، به لکو له تهک زانراوه هه نوو که یه کانی ئیمه له باره ی بنه واشه و باوهر مکانی خه لکی درنده، تیکناکاته وه. هوزه هوقه کانی (ومحشه کان) ئه مهریکا و ئه فریقا و ئاسیا، هه موویان بتپه رستن. ئه م بریاره ته نانه ت ریز په ریکیشی تیدا نییه، تا ئه و جییه ی که ئه گه ر ریواریک ری بکهوئیته سه ر زه مینیکی نه ناسراوه وه و بو ی دهر بکهوئ خه لکی ئه و شوینه خاوه نی هونهر و زانستن، ته نانه ت ئه گه ر ههندی نیشانه له مبه ر بهر ته کدانه وه ی خوداناسیی ئه وان ببینیت، به لام پیش توئیزینه وه یه کی تیرو ته سه لتر، ناتوانی به بیخه می له باره یانه وه داوه ری بکات. به لام ئه گه ر بو ی دهر بکهوئیت ئه و گه له نه زان و درنده، ده توانی پیشو مخته به بتپه رست له قه له میان بدات و له مبه ر وه که مته ر ئه گه ری هه له ی ئه و له ئار ادایه.

(پوخته ی)

له م رووه وه، ئه گه ر بمانه وئ له باره ی چلوانیته یی بونیا دی دین کونجکۆل ببین، ده بی هزرمان له بهرانبهر فرمه خودایی یان دینی یه که مینی مرو فان ی نه زان بهر ناوه لا بکه یین.

ئەگەر خەلکی بە تیرامان لە دیاردەکانی سروشت، بە پەبیردن بە ھیزیکی نەببیرا و ھۆشیار رینموونی کرابان، ھەرگیز نەیان دەتوانی بپروایان بە شتیک ھەبیت جگە لە بوونیکی یەکتا، کە ئەم دەزگا بەشکۆپەیی ھیناوتە بوون و شیرازەیی پێداو و تیکرای بەشەکانی لە پرووی گەلألەییەکی تەکووز یان سیستمیکی ھەموار، رازاندووتەو. چونکە ئەگەر بەلای کەسانیکەوہ کە بەشیوہییەکی تاییەت تیبھزرن، رەنگە ئەوئەندە گۆترە نەنوینی، کە چەند بوونیکی سەر بەخۆ و خودان بەرزترین پایەیی ئاوەز، لە بەر ھەفکردن و بەکار بردنی گەلألەییەکی تەکووز یەکبگرن، بەلام و ھەا گریمانیک سەر ڕۆیانەییە، کە ئەگەریش بە لوو لەقەلەم بدريت، ھەمدیس دەبی دانی پێدا بنريت کە شیمان و ھەرە پێویستی ھیچکامیان دروستییەکەیی ناسەلمینی. ھەموو شتیک لە گەردووندا و ھیکە دەنوینی. ھەر شتیک لەتەک شتیکیی دی، ساز و کۆک کراو و سەرتاسەری گەردوون دەوریکی یەکبووی ھەییە. ئەم ھاوشیوہییە، ھزر بۆ ئەو شوینیە ئاراستە دەکات کە دان بە کردگاریکی یەکتا بنیت. چونکە وینای ئافرینراوانی ھەمەجۆر، بەبی ئەوہی سیفەتەکان و کارەکانیان بناسرینەوہ، بیجگە ئالۆزانندی ھزر سوودیکی دیکەیی نییە و تیگەیشتنیش زاخا نادات. ھەرۆک پلینی (۱) فیرمان دەکات، پەیکەری لائوکون (۲) دروستکراوی سی ھونەر مەندە. بەلام ئەگەر کەسیک ئەمەیی بە ئیمە نەگوتبا، ھیچکات پیمان وانەدبوو چەند پەیکەرۆکەییەک، کە لە یەک بەرد تاشراون و بە گەلألەییەک پیک بەستراون، تەرخا و رەخساوی پەیکەر سازیک نەبووہ. وەپالەدانی بەر ھۆیەک بۆ چەند ھۆیەک، بیگومان گریمانیکیی سروشتی و بەلگەنەویست نییە.

لەلایەکی دیکەوہ، ئەگەر شوینیەوارەکانی سروشت بخەینە لاوہ و ئەو ھیزە نەببیراوانە لە رووداو ھەمەجۆر و نەسازاوەکانی ژیانی مروڤدا پەبجۆر بکەین، ئەوکات بە ناچار بە رینگەیی فرەخوداییدا دەچین و باوەر بە چەند خواوہندیکی سنووردار و کلۆل دەھینین: ھەرچییەک کە خۆر دەبپەر وەرینی، گەردەلوول و توفانەکان تیکەوہ دەپێچن و ھەرچییەک نمی شەونم و باران لەگەل خۆیدا دەھینن و ھەرچییەک کە ھەتاو وشکی دەکاتەوہ. ھەندئ جار جەنگ بۆ حالی گەلیک کە لە لووتەلای و ھرزەکان تووشی قاتوقری ھاتوہ، سوودمەند دەبی و گەلئ جار وا دەقەومئ کە نەخۆشیی، ولاتیک لە ھەرەتی فراوانی و زەوہندیی خور دوخۆراکدا، قردەکات. ھیچ گەلیک ناتوانی ھاوکات، بە یەکسانی، لە رینگەیی دەریا و وشکانییەوہ کامەران بنیت. نەتەوہییەک کە ئەمرو بەسەر دوژمنانیدا زال دەبیت، زور ویدەچی بەیانی لەبەرانبەر چەک و جەخانەیی پێشکەوتووتری ئەواندا بەچۆکدا بیت.....

ئیمہ لم جیہانہدا وەک بلئی لہ کارستانیکی گھور ہداین، کہ لەودا پالئەرەکان و ھو راستەقینەکانی ھەر رووداویک، سەرلەبەر لہ چاوی ئیمەو و ھشیراوە. نە ئەوہندە داناین کہ ئم کارانہ پیشبینی بکەن و نە ھەندە بەتواناین، کہ پیش بەو بەلایانہ بگرین کہ ھەردەم ھەر شەمان لیدەکەن. پەیتاپەیتا لہ نیوان مەرگ و ژیان، لەشساخی و نەخۆشیی، دەولەمەندی و ھەژاریدا بلیند و نەوی دەبین و ھوگەلی پڕرەمزوراز و نەناسراو، کہ کارەکیان زیاتر لەنەکاو و بەردەوام لەپاساوەدەرە، ئم شتانەشیان لہ نیوان مروقاندا دابەش کردووە. کەوابوو، ئم ھو نەناسراوانە، بەردەوام دەبنە مایە ترس و ھیواکانی ئیمە. لہ کاتیکدا کہ سۆزەکانمان لەبەر چاوەروانیی تیکەل بە ترسی رووداوەکان بەردەوام پرترس و ورووژاون، خەیاڵکردی ئیمەش لەو ھیزانە ی کہ بەم جوۆرە گیرۆدەیانین، پەیتاپەیتا ھەندئ وینا دروست دەکات. ئەگەر خەلکی توانیبیان سروشٹ لہ رووی شیمانکراوترین یان لانیکەم دوورەزەینترین داناییەکان شروۆفە بکەن، لەو تیدەگەشتن کہ ئم ھویانە شتیک نین جگە لہ چنراو و پیکھاتەیکە تاییەت لہ بەشە بچووکەکانی لەشی خویان و شتانی دەرەوہی جیہانی دەرەکی و ھەموو ئەو رووداوانە ی کہ تیکرای ئەوان دەرستینی، بەرھەمھاتووی دەزگایەکی تەکووز و بەردەوام کارایە. بەلام ئم داناییە، سەرتر لہ تیکەشتنی خەلکی رەشوکییە، کہ ھو نەناسراوەکان تەنیا بەشتیوہیەکی ھەمەکی و ناروون و لیل دەناسن، ئەگەرچی خەیاڵکردی ئەوان، کہ بەردەوام بەم بابەتەوہ خەریکە، بە ناچار بو گەشتن بە وینایەکی تاییەت و روشن لەم ھویانە تیدەکووشی. کۆمەلانی خەلک ھەتا زیاتر لەم ھویانە بنۆرن و نەسەلمینراو بوونی کارکردیان ببینن، کەمتر لہ توژیئەوہەکی خویان شادمان دەبن. خو ئەگەر لہ خدوی مروقادا حەزیک نەبواوە، کہ [حەزەکی] بو پەیداکردنی سیستم و شیرازەییەکی شادبھین ئاراستە بکات، بیگومان خەلک دەستیان لہ تیکۆشانیکی و ھا دژوار ھەلدەگرت. ھەموو خەلک حەز بەو دەکەن بوونەکان [لەگەل خویاندا بەراورد بکەن و] ھەر وەک خویان گریمانی دەکەن، ھەموو شتیک بە خاوەنی ئەو تاییەتمەندییانە بزائن، کہ بەبێ بزویان لەگەلئاندا ئاشنان و لہ نزیکەوہ لیبیان ئاگادارن. ئیمە لہ مانگدا روخساری مروقان و لہ ھەورەکاندا لەشکر و سوپاکان دەبینن و ئەگەر تاقیکردنەوہ یان ھزر ئیمە بە ریگە ی راستا نەبات، ناتۆرە ی نیاز خراپی یان نیازپاکی و ھپال ھەر شتیک دەدەین، کہ ئازارمان بدات یان بمانلاوینئ. برموداریی و جوانیی کہسایەتیپیدان (تشخص) لہ شیعردا لیرەوہیە، کہ بە ھویەوہ درمختان و کویتانان و جوۆاران کہسایەتییان پیدەدرئ و کەر تە بیگیانەکانی سروشٹ ھەست و سۆزیان بە بەردا دەکرئیت.

ئەگەر ئم میتافۆر و دەربرینە شیعرییانە پروانەکردنی بن، بەلام ئم سوودەیان ھەبە، گەواھیی حەزیک لہ خەیاڵکرددا دەدەن، ھەر ئەو خەیاڵکردی کہ بەبێ ئەوہ، ھیچ میتافۆریک و ھیچ دەربرینیک نە جوان دەبیت، نە سروشتی.....

(پوخته‌ی)

۴

خواه‌ندانیک که به نافرین‌ان یان نه‌خشین‌رانی جیهان ناسراون

تا که خالی‌ک که له زانستی یزدان‌ناسییدا کهم تا زور تیکرای خه‌لک له‌سهری کوکن، نه‌ویه که له جیهاندا، هیژیکی نه‌بیراو و هوشیار هیه. به‌لام نه‌مه که نه‌م هیزه سهرترینی هیزه‌کانه، یاخو بندهستی هیژیکی دیکه‌یه و نایا له گهوهریکی سنوورداره یان له نیوان چند گهوهریکدا بلاو کراوه‌ته‌وه و نایا نه‌وانه ده‌توانی خودان چ سیفت و تایه‌تمه‌ندی و رایهل و رفنار گهلک بزانی، له‌باره‌ی تیکرای نه‌م خالانه‌وه، ریپازه جه‌ماوه‌ریه‌کانی یزدان‌ناسی گهلئ جیاوازیان پیکه‌وه هیه. پیشینانی نه‌مه له نه‌وروا پیش رابوونی نه‌ده‌بی (Renaissance)، هاوشیوه‌ی نه‌مه له‌م سهرده‌مه‌دا، پنیان و ابووه که خودایه‌کی سهرتر و یه‌کتا سروشتی نافراندووه، خودایه‌ک که نه‌گهرچی خوئی بانه‌ستی نییه، به‌لام به‌زوری به‌هاریکاری فریشتان و راسپردراوانی خوئی، که کارگوزاری مه‌به‌سته سپیتا‌کانی نه‌ون، هیژی خوئی وه‌گهر ده‌مخات. به‌لام نه‌وان هه‌روه‌ها پنیان‌ابوو که سهرتاسهری سروشت ته‌ژی له هیزه نه‌بیراو هکانیشه، که په‌ریه‌کان و درنجان و جنوکان و هاوزاکانن و نه‌مانه بوونه‌هر انیکی به‌هیتر له مروقانن، به‌لام بیتواناترن لهو گهوهره ناسمانیانه‌ی که به‌دهوری سهری خودادا به‌ره‌هف کراون. هه‌نوکه وای گریمان بکن که لهو سهرده‌مانه‌دا کابرایه‌ک نکولی له بوونی خودا و فریشته‌کانی کردبا. نایا گونا‌هه‌که‌ی نه‌و، ته‌نانه‌ت نه‌گهر به‌ه‌لگه‌هینانه‌وه‌یه‌کی نامو و هه‌لپه‌ته‌ناسا (سفسگه‌یمیز)، چیروکه ره‌شو‌کانه‌کان له‌باره‌ی جنوکه و په‌ریه‌کانی دروست و پاساودار هه‌ژمار کردبا، شایانی ناوی خودانه‌ناسی نه‌ده‌بوو؟ جیاوازی نیوان نه‌م که‌سه و خوداپه‌رستی راسته‌قینه، گهلئ جیاوازتر له جیاوازی نیوان نه‌مه و نه‌و که‌سه‌یه که نکولی له هه‌ر جوهره هیژیکی نه‌بیراو و هوشیار ده‌کات و هه‌له‌یه که هه‌موو نه‌م باوهره دژیه‌کانه ته‌نیا به‌گویره‌ی هاوشیوه‌یه‌ی رواله‌تییه‌کان، به‌بی هیچ جوهره هاوشیوه‌یه‌کی مینه‌وی (مه‌عنه‌وی)، به‌یه‌کسان ناودیر بکه‌یت.....

(پوخته‌ی)

۵

چه‌شنه‌کانی فرمه‌خودایی: خه‌یال‌کرد یان نه‌زله‌ی قار مه‌انپه‌رستی

به لام کاری نیمه لیره دا زیاتر ئهویه، که له باوهرگهلی ترۆ و فرمخوداپهرستانه ی کومه لانی خه لک وردتر رابمیین و ریشه ی دیارده جور به جور مکانیان له بنه واشه کانی خدوی مرو قدا پهیدا بکهین.

ههر کس که له ریگه ی به لگه هینانه وه په ی به هه بوونی هیزه بهدی نهکراو و هوشیاره کان بیات، ده بی له بهر تیبنیکردنی سیستمی سه رسور هینی سروشتیه وه بهم هوشیاریه گه شتی و وه ها بقه بلینی که گیتی دروستکراوی ئه و گه وه ره خوداییه که هوی په که مینی تیکرای شتانه. به لام فرمخودایی ره شوک له جی ئه وه ئه م هزاره په سه ند بکات، ههر کهر تیکی گهر دوون به پایه ی خودایی ده گه یه نیت و ههر کام له بهر و بوومه ئاشکراکانی سروشت به خوداییه کی راسته قینه لهقه له م ده دات. له ری و ره چه ی ئه ودا خو ر و مانگ و ئه ستیران به تیکرای خودان: کانیه کان ژینگه ی په ریبه ده ریاییه کان و درمخته کان ژینگه ی هاو زاکانیانن. ته نانه ت مه مموون و سه گه کان و پشیله کان و گیانداران به زوری به لای ئه وه وه سپیتا (مقدس) ن و له دلیدا ههستی شه رمبه خوی دینی ده ورو ژینن. ئیدی بهم جور به ههر بار ته قایه که ره مرو فان زیاتر چه به باوهر هینان به هیزه نه بیرو و هوشیاره کانی سروشت بکه ن، ههر بهو بار ته قایه ش که یفیان به وه دیت دل به شتانی هه ستی کراو و بیرو خو ش بکه ن و بو ئه وه ی له نیوان ئه م به ریانه دژیه کانه دا سازانیک بره خسینن، به ناچار ئه و هیزه نه بیرو وانه ده که ن به هاویه کی شتانی بیرو.

به شکرانی بواره لیکیا کان [ی ژیان]، له نیوان ئیزه دانی فره فاقه دا، ده بیته هوی ئه وه ی که ری بازه جه ماوهر بیه کانی فرمخودایی له ته که خه یالکرده کان یان ئه و نه زیلانه ی که هه م لایه نی ماتریالی و هه م لایه نی مینه و بیان هه یه، تیکه ل بین. ههر بهم جور به خوا وه ندی جه نگ، دیاره به تووره و دلره ق و مؤن ده قهر سینن و ئیزه دی شه ر به نهمونیان و به نه ده ب و له بهر دلان و هه روه ها خوا وه ندی بازرگانی (به تاییه تی له سه رده مانی پیشوو تر دا) به دز و فریودهر وینا ده که ن. دانی پیدا ده نیم، که ئه و شانو یانه ی که له نووسینه کانی هو میروس و نه فسانه نووسانی دیکه دا ها توون، هه نده زیده گو یانه ن، که ویده چی ههر ناو هز مه ندیک سه ر له بهریان بهر ته که بداته وه و ته نیا به ته رخاو و ره خسای خه یالکر دی له خسته بهری باسکاران و راقه کارانیا ن بز انیت.....

(پوخته ی)

٦

سه ره لدانی خوداپه رستی (به که تا په رستی) له [جه رگه ی] فرمخوداییه وه

ری و ره چه ی خوداییه کی سه رتر و ئافرینه ری سروشت، ئیجگار کو نه و له نیو گه لانی گه و ره و پر چه شه مه تا په ره ی گرتوو و له نیوان ئه وندا له لایه ن تویره کان و هه موو جور به خه لکیک په سه ند کراوه، به لام ههر که سیک که کامه رانی ئه م ری و ره چه یه به ره خسای ئه و هه نه چه ته له شکانه ها توه نه بقه رسینی، که بیگومان له سه ریا ن رو نراوه، خو ی له نه زانی و بیئاوه زی خه لک و ده مارگیری بیده رمانیا ن (له پووچه لانی خو یاندا) گیل کردوه.

ته نانه ت نه مه رو که له ئه ورو ویا نه گهر له پیاو یکی ره شوکی په رسن، که بوچی باوهری به په روه ر دگاری هه مه توه نا*ی جیهان هه یه، ههر گیز له جوانی هویه کانی پاشه وهر تر نادوی، که هیه زانیا ریبه کی له باره یانه وه نییه، ههر گیز دهستی خو ی دریز ناکات و داواتان لی ناکات که له

نهرمی و جور به جوری گریچی ئهنگوستهکانی پروانن و چه مانهوی ههموویان به لایه کدا و هاوسهنگییان لهتهک که له موسست و نهرمی لهپی دهستی و بهشه ماسولکه ییهکان و تیکرای چلونا یه تییهکانی دیکه، که ئهو ئه ندامه ی بو راییکردنی کاره که ی لهبار کردووه، بیینن. له میژ به ههموو ئه شتانه راهاتووه و به خهمساردی و بیباکی لینیان دهروانیت. ئهو له نه کاو له مهرگی کتوپر و ناوختی که سیک یان له کهوتنه خوار هوه و زامدار بوونی ئهویدی، یاخو له وشکه سالیی لهرا ده بهدهری ئه م و هرزه و له سه ماسوئله و بارانی و هرزه که ی دی قسه تان بو دهکات و ههموو ئه مانه سه ر له بهر و پال خوداسایی ده دات و وه ها پرووداوانیک که به بوچوونی ئاوه زمندان ته گهری سه ره کیی دانپیانان به هه بوونی ئاوه زی بالآ له جیهاندا یه، به لای ئهوه هه نه جته ی هه بوونیته ی.

(پوخته ی)

۷

پژراسکردنهوی ئه م ری و ره چه یه

حاشا هه لئه گره، که ئه گهر چی کومه لانی خه لک له یه که مین ویناکانی خویاندا خودا به گه وه ریکی پرکه مایه سی له قه له م ده دن و ئهو به هوکاری تایه تی له شساخی یان نه خوشی و زه وه ندی یان په نه وازی و کامه رانی یان کویر موه ری هه ژمار ده کن، به م په سنه شه وه هه ر که ویناگه لی پرشکو تر [له باره ی گه وه ری یه ز دانیه وه] به وان ته لقین بکریت، په سندنه کردنی ئهو وینایانه به مه تر سیدار ده زانن. ئایا ئیوه مانان بانگه شه ی ئه وه ده کن که خودا که تان له باری هه ژایه کانی خویه وه پرکه مایه سی و بنه تاییه (متناهی) و ده کری هه ژایکی دیکه بو ری بدات و گیر و ده ی خه یال و خولیا و ژان و بیتواناییه مر و ییه کانه و به راییه کی هه یه و و یده چی کۆتاییه کیشی هه بیت؟ [کومه لانی خه لک] دلیری گوتنی وه ها قسانیکیان نییه و به پیچه وانه وه، له بهر ئه وه ی پنیانوایه بیوه یی له وه دایه که پاسه وانی سپیتاییه بلینده هه لکشاهه کان (مقدسات برین) بن، به تاسه و ئیمانیکی رواله تی تیده کو شن، تا خویان بخه نه بهر سیبه ری میهره بانیی یه ز دانیه وه. به لگه ی ئه م گوتیه به ئاشکرا بریتیه له وه ی که ره زامه ندی کومه لانی خه لک له مباره وه ته نیا زمانیه و کومه لانی خه لک له په بیردن بهو سیفه ته بلیند پایانه ی که ده یخه نه پال خودا، دۆشداماون. وینای راسته قینه ی ئه وان له خودا، به پیچه وانه ی گوته بریقهدار هکانیان، هه ره ک جار ان بیما یه و له و جه رانه یه.

مؤغه کان (پیوانی دینی) ده لئین ئاوه زی یه که مین، که بونیادی تیکرای شتانه، ته نیا به یی نیوه ندگیری، خوی بو گیان و تیگه یشتن [ی مر و ف] ئاشکرا ده کات، [به لام ئه م ئاوه زه] چه شنی خه یال کردی خوی، خوری له جیهانی هه ستینکر اودا داناهه و کاتیک که ئهو ئه ستیره پر شنگداره تیر وژی به زهوی و ناسماندا ده پر ژینی، ته نیا ده ره کهوتیکی لاوازی شکویه ک که له ناسمانی بلینددا یه، ده ره کهو یت. ئه گه ر بتانهوی له تووره یی ئه م گه وه ره یه ز دانیه په ناگیر بن،.....

ئهم خاله شایانی لئوردبوونهویه، که ری و رهچه دینییهکان له هزری مروڤدا و مک بلئی بهردهوام له هه‌لکشان و داکشانان و مروڤان بهشیویهکی سروشتی هه‌دهکن که له بتپهرستییهوه به پایهی بلیندی خودناسی بگهن و له خودناسییهوه بو پایهی بتپهرستی دابکشین. خه‌لکانی نه‌زان، یان [باشتر بلین] تیکرای ئاده‌میزاد، چه‌ند که‌سانیکی لی دهرچی، له‌به‌رئوه‌ی نه‌زان و هیر و بی‌زانیارین، هه‌رگیز هزری خوین بو ئاسمانه‌کان هه‌لناکشینن یان توخنی ناسینی ئه‌نداماره‌ی (ئورگانیزم) شاراه‌ی رووه‌که‌کان یان له‌شی ئازهلان ناکه‌ون، تا به‌شکم بتوانن له بوونی هزری به‌رین یان خوداساییه‌کی یه‌که‌مین و هه‌ناگا بی‌نه‌وه که تیکرای به‌شه‌کانی سروشتی ته‌کووز کردوه. ئه‌وان به‌رچاوته‌نگانه‌تر و خو‌پهرستانه‌تر له‌م شوینه‌وارانه دهروانن و له‌به‌رئوه‌ی به‌خته‌وه‌ری و کویره‌وه‌ری خوین له‌سای پرشتی شاراه و چاوه‌روانه‌کرای شتانی جیهانی دهره‌کی ده‌قه‌ر سینن، په‌یتاپه‌یتا له‌و هۆ نه‌ناسراوانه راده‌مینن، که به‌سه‌ر رووداوه‌کانی سروشتا زالن و به شیره‌تی به‌مشوور، به‌لام هیمنی خوین، خوشی و ژان و خراپه [به‌سه‌ر مروڤاندا] ده‌به‌شنه‌وه.....

فرمودایی یان بتپهرستی، له‌به‌رئوه‌ی سه‌رله‌به‌ر له‌سه‌ر پایهی نه‌ریته ترۆکان [ره‌شوکی] بونیاد نراوه، ئهم سووچه گه‌وره‌یه‌ی هه‌یه، که هه‌ر چه‌شنه ری و ره‌چه یان باوه‌رداریه‌که، به هه‌ر بارته‌قایه‌که که نه‌شیاو و گهنده‌ل بیت، به ره‌وا له‌قه‌لم دها و هه‌نده به‌ناوی ئیمانوه ته‌له‌که‌بازی ده‌په‌روه‌رینی، تا هیچ نیشانی‌ک له چاکه‌کاری و جوامیری له ری‌بازه دینییه‌کاندا نه‌مینیت. له هه‌مان کاتدا، بتپهرستی ئهم بالاده‌ستییه ئاشکرایه‌ی هه‌یه،.....

له به‌راوردی خودناسی و بتپهرستی، ده‌توانیت به هه‌ندی تیبینی دیکه‌ش بگه‌یت، که گه‌واهیی ئهم گوته به‌ناوبانگه‌یه، که له ترۆیی باشترین شتاند، خراپترینیان دهرسکیت.

هه‌رکه هیزی خودا (له راده‌به‌ده‌ر) سه‌رتر له هیزی مروڤان پینان بدریت، ئهم باوه‌ره نه‌گه‌رچی به‌گشتی دروسته، به‌لام هه‌رکه له‌ته‌که ترسه‌کانی مروڤدا ئاو‌یته بی، خدووی ئاده‌میزاد بو

نزمترین پایهی ملکهچی و دامای دادهکشینی و سیفته دهرویشانهکانی ناخکوژی و توبهکاری و خاکهراپی و رهنجبریی ئوقرهگرانه، چهشنی خدوی جیی پهسندی بارهگای ئهو (خودا)، دنوئیریت. بهلام کاتیک که هیزی ئیزهدهکان تهنیا کهمیک سهرتر له مروقان بقهرسینریت و زوریک لهوان له ههمان پایهی نزمی مروقانهوه ئاخیزابن، له رازونیازهکانماندا لهگهلان ئاسوودهین و تهناهت هندی جار بهبی ئهوهی له کوفر تیوهگلین، چاولنگهری یان لاساییان دهکهینهوه. تیکوشان و تهردهماخی و دلیری و لووتبهرزی و ئازادبخوازی و تیکرای ئهو هیژاییانهی که نهتهوهیهک گهوره دهکن، لیرهوه سهرهلهدهن.

قارهمانانی سهردهمی کوفر، کتومت له باشاری (تقابل/مقابله. (وهرگیر)) قهدیسانی کلئیسای مهسیح و دهرویشانی سپیتای ئیسلامدان. ههنووکه دومینیک (۱) و فرانسیس (۲) و ئانتونی (۳) و بنیدیکت (۴)، جیی هیرکول و تزه و هیکتور (۵) و رومولوسیان (۶) گرتووهتهوه (۷). ئیستا ئیدی له جیی لهئیوبردنی درنجان و زالبون بهسهر ستهمکاران و پاراستنتی نیشتمان؛ خهلوهکیشان و رۆزوو و ترس و خاکهساری و خو سپاردنی نوکهراوه و ملکهچی بهندایهتیانه لهئیو مروقاندا، بوونهته ریگهی دستراگهشتن به شهرهفمهندییه ئاسمانییهکان.

یهکیک له پالنه ره گهورهکانی ئهسکهندهری لهخواترس له جهنگاوه ریبهکانیدا، رکه بهرایهتی لهتهک هیرکول و باکوس بوو که ئهو بهراستی شایانی ئهوه بوو خوی لهوان به سهرتر بزانییت. برازیداس (۸)، ئهو سپارتیه جوامیر و پایه بهرزه، ههرکه له جهنگا کوژرا، خهلکی ئامفی پۆلیس (۹)، که لهسای پشتیوانییهکانی ئهودا پاریزرابوون، شانازی قارهمانیییان بهو بهخشی.

(پوختهی)

ئهمهش تییینیهکی دیکهیه بو ئهم مه بهسته و ههنجهتیکی نوییه بو ئهمه، که ترۆبوونی باشترین شتان، خراپترینیان دهرسکینی. بهلام ئهگهر ئهفسانه کوفر ئاساکان بهبی دهمارگیری، بهو چهشنهی که له بهر ههمهکانی شاعیراندا رهگیان داکوتاهه، تاووتوی بکهین، بومان دهردهکهوی بهو شیوهیهی که له سهرهتاوه بوی دهچووین، بیئاوهزانه نین. له کوئدایه دژواری تیگهشتن لهوهی که ههمان هیژ یان بنهواشهیهک که ئهم جیهانه ماتریالی و مروقان و گیاندارانی ئافراندووه، جوړیک له گیاندارانی گوراندووه، که خاوهن ئاوهزن و گهوهریکی تاسولوستر و سهرپشکییهکی زیاتریان لهوانی دیکه ههیه؟ بهئاسانی دهتوانیت وینا بکهیت، که ئهم ئافرینراوانه هندی جار ههوهسباز و تۆلهسین و شیتۆکه و ئالۆشپهرست بن و لهئیو ئیمهشدا هیچ شتیک وهک جلهوبهردانی سهرپشکیی رهها ناتوانی وهها گوناهانیک بهرهرینی. کورت و پوخت، سهرتاسهری سیستمی ئهفسانهیی، ههر ههنده سروشتیه، که له شیمانی نزیک له ئهرخهییانی (یقین)، بتوانی له جیههک و گوشهیهک له پهرانیپهری (حیگه) چهشنه لهههژمار بهدهرهکانی ئهستیران و ئهو ههوانهیی که له چهقی گهر دووندان، بهراستی سیمای کاریکی کردهیی بهخووه گرتیی.....

رۆژانه بهر کهسانیک ده‌که‌وین که هه‌نده له ئاست میژوودا گومانکارن، که ده‌لین نه‌لواوه هیچکات گه‌لێک بروای به بنه‌واشه له ئاوه‌ز به‌ده‌ره‌کانی وه‌ک رێ و ره‌چه‌ی خوداناسانه‌ی یونانییه‌کان و میسراییه‌کان دێرینه‌کان هه‌بووی و خۆیان هه‌ر له‌و کاته‌دا له‌باره‌ی دینه‌وه هه‌نده چه‌قه‌ستوون، که پێیانوایه ناتوانی ئه‌م بێئاوه‌ز بیانه له هیچ دینیکی دیکه‌دا به‌دی بکه‌یت.

که‌مبوجیه‌ (۱) وه‌ها ده‌مار گیرییانیک هه‌بوون و به‌ بێرێزییه‌وه گه‌لته‌ی به‌ ئاپیس (۲)، خودای گه‌وره‌ی میسراییه‌کان ده‌کرد، که له‌ چاوی ئه‌وه‌وه ته‌نیا مانگایه‌کی گه‌وره و به‌له‌ک بوو.....

دینی به‌رای ئاده‌میزاد، پتر له‌ ترسیکی په‌شیوین له‌باره‌ی رووداو هه‌کانی داها‌توووه‌ ناخیز ده‌کا و به‌ئاسانی ده‌توانیت له‌وه تییگه‌یت، که هه‌رکات مرۆفان له‌ جه‌غزی ترسه‌ جو‌ر به‌جو‌ر هه‌کاندا تووش بین، دیار و ئاشکرایه، چ خه‌یالانیک له‌مه‌ر هیزگه‌لی نه‌دیده و نه‌ژ نه‌فته ختوکه‌ی دلێان ده‌دا. [له‌ وه‌ها دۆخیکدا] به‌ ناچار هه‌سته‌کانی تۆ له‌سینی و تیکۆشان و در‌ندایه‌تی و تۆسینی هه‌مه‌چه‌شنه، له‌ په‌رده‌ی خه‌یالکرددا په‌یدا ده‌بن و بارته‌قای ترسیک که دینداری واقورماو ده‌هه‌ژینی، زیاتر ده‌که‌ن. ترس هه‌ر که گیانی [مرۆف] داده‌ته‌نی، خه‌یالکردی بێئوقره‌ی ئه‌و، پالنه‌ره‌کانی ترس دوو هه‌نده ده‌کات و هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا تاریکی نووته‌ک یان له‌وه‌ش خراپتر، تروسکاییه‌ک که گه‌مارۆی داوین، به‌ ترسینه‌رترین ده‌رکه‌وتگه‌لی وینادار، تارماییه‌ یه‌ز دانییه‌کان پێشان ده‌دات.....

لێره‌دا به‌ ناچار ده‌بی خالیک وه‌بیر به‌ینمه‌وه، که ره‌نگه له‌ چاوی که‌سانیکه‌وه که خدوی ئاده‌میزادیان به‌ بابته‌ی توێژینه‌وه داناه، شایانی رامن بێت. به‌بی هیچ گه‌نگه‌شه‌یه‌ک، له‌ هه‌موو

دینیکا، به هس بار تهقایهک که پیناسه پهقیهکیهکهی له مەر یهز داننیتییهوه نهر مونیان و بالا بیت، ههمدیس گرۆیهکی ئیجگار و رهنگه زور بهی شوینکهوتوانی، تیدهکوشن نهک له ریگهی هیژایهتی و رهوشتی چاک، که بهلای کهسانی بهز دهه ماخوه خوازاوه، بهلکو به پهیرهوی له ری و رهچه بیماناکان و سهختیگیری زیاده پیویست و کیشمان (جژبه) و بیخودی (خلسه)، یان باوهر به خهیا لکردانی راز ناسا و بیئاو مزانه، پشکیان له دلوقانی یهزدانی بهر بکهوی. له سهدهدهر (۱) و سفر (کتیب) ه پینجهکیهکانی تهورات، تهنیا هندی بهشی ئیجگار کهم له فهرمانهکانی پهریزگرتن بهدی دهکری و دهتوانین لهوه دلنیا بین، که خه لک کهمتر له بهشهکانی دی لهو بهشانهیان دهپار است و نرخیان بو دادهنان. کاتیک رومییه کونهکان توشی چاقو و لکه (تاعوون) دهبوون، هیچکات چهر مهسهر بیهکانی خوین به زادهی گونا ههکانیان نهدهزانی، یان مشووری توبه و قهره بوویان (کفاره) نهدهخوارد. ههرگیز بیریان لهوه نهدهکردهوه نههه سهروک دزانی جیهانن، که به رژدی و ههلهپی خویان، سهرتاسه ری گوی زهویان کاول کردووه و نهتهوه بههیزهکانیان خستووته تالوکه و دهروزهوه، [بهلکو] تهنیا فهرمانر هویهکی سهرهرویان ههلهدهبژارد تا بزماریک به دهر گهیهکدا دابکوتی و ئیدی پییانوابوو بهم ریگهچارهیه، ئیزهدی توورهی خوین هئور دهکهنهوه.

له نهجین (۲) شوینکهوتوانی یهکیک له تاقمهکان دهسکاسهیی (دسیسه/مؤامره) یان کرد و به ناپاکی و درندایهتییهوه ههوتسهه کهس له هاو نیشتمانییانی خوینانان کوشت و ههنده له هوقیگه ریدا چوونه پینش ههر دوو دهستی په نابهریکی چاره هشیان بری، که پهنا ی بو په رستگه هینابوو و توند دهر گهکانی داخستبوو و پاش نهوهی له په ریزی (حریم) په رستگه دهر یانهینا، دهسته جی کوشتیان. هیرودوت دهلی: "لهوان بهم بهدکار بیهیان (نهک به کوشتاره درندانه بیشو مارهکانی دیکهیان)، خواو هندانان رهنجانند و له گونا هیکی قهره بوونه کر او هوه تیوه گلان."

پوختهی

هەر چهندهيش بئاو هزىي درندان و نهخويندهواران له ئاستيكدان بئيت كه له شوينهواره
ئاشكراتر هكانى سروشتدا - كه به لايه نهوه گهلى ئاشنايه - [جئيه نهجهى] پهرومردگار يكي
فه مانر هوا نه بينن، بهم پهسنه شهوه ربي تيناچيت كه هه كه سيكي هوشيار، ئه گهر ئهم هزره
پئ بنوئيرى، له پهسند كردنى روو وه بگيرى. له هه موو شتيدان، نياز و ويست و شيره تيك به
زه قى دياره. ئيدى ههركات ديدى ئيمه ههنده بهر ين ببينهوه كه له باره ي شوينه ستيكي ئهم
دهز گايه وه، بهر ههستانه تبهزرين، دهبي به ئه خه ياني ته او موه دان به هوى پهرومردگار يكي
هوشيار بنين. هه وه ها ئه و بنه واشه هاوشيو انه ي كه به سه ر سهر تاسه رى پانتايى گهردووندا
فه مانر هوان، به سروشت، خو ئه گهر به گويره ي هه ر پيوستيتى (چرورت) نه بي، ئيمه به ره و
يهكتايى و بيه اوتايى ئهم [هوى يان پهرومردگار ه] هوشياره رينوئى دهكن، بهو مه رجه ي
دهمار گيريه دهستخسته هكانى (اكتساب) ئيمه به ره و رووى رايه كى وه ها لوژيكي نه بنه وه. ته نانته
دزه هكانى سروشت، به ئاشكر اكر دنى خو يان له هه موو شوئيدان، هه نهجه تى شيره تيكى له بار ترن و
نياز يان ويستى يهكتا، هه ر چهنده بي پاساو و له تيگه يشتن به ده ر بئيت، ده سه لمينن.